

MOGOČNA ALELUJA!

*Veselite se; naša vera ni prazna,
ker je Gospod res vstal!*

V žalost velikega petka je udarilo velikonočno veselje. Sence noči so se umaknile svetlobi dneva. Zemlja se je stresla in poveljani Kristus je vstal od mrtvih.

Prvi sončni žarki so zlatili palme na vrtu in pronicali skozi vejevje, ko je Marija Magdalena odhitela v rosno jutro, da bi obiskala grob ljubljene Učenika. Grob pa je bil prazen. Žalostna in objokana je begala po vrtu in iskala truplo svojega Gospoda. Tedaj je zagledala moža, in misleč, da je vrtnar, ga je ogovorila:

„Gospod, če si ga ti vzela, povej mi, kam si ga položil, da ga bom jaz vzela.”

Ni gledala dozdevnega vratarja, marveč je le strmela v prazen grob.

„Marija!”

Kdo jo je poklical? Saj ta glas ji je bil znan. Zdrznila se je in se zazrla v vrtnarjev obraz. Samo besedo „Raboni” je izdihnila iznenadena in presenečena v občutku velike sreče. Na kolenih in s solzami v očeh je objela Odrešenikove noge. Našla je svojega Učenika.

Vsak po svoje iščemo in srečamo vstalega Zveličarja. Tavamo v temi dvomov, v polmraku slutenj in ga najdemo v svetlobi Njegove ljubezni, na poti trpljenja, v preizkušnjah, v sreči. Vabi nas trpeči Kristus, kliče nas poveljani Odrešenik, vsakega po svoje, vsakega ob zaznamovanem trenutku.

Velika noč. Leto za letom se ponavlja, vendar je vsakič na novo doživeta. Koliko spominov, koliko razkošnih občutkov lepote in sreče nam naklanja. Že tisto vedno otroško veselje nad butaricami, ki pisano barvaste dišijo po mladem zelenju. Ali svetli mamin obraz, ko preprosto svečano pripravlja velikonočni žegen. Doživeti obredi Velikega tedna in skupno družinsko praznovanje Gospodovega Vstajenja ... Sreča preprostih čistih src.

V žalostinkah in pasijonu Velikega petka nas Kristus s križa vabi: „Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obteženi in jaz vas bom poživil.”

Srečo in trpljenje, žalost in veselje, dvom in zaupanje mu prinašamo in izročamo. Vrsta vernih, vsak s svojim križem obložen se mu približamo in s poljubom njegovih ran predamo.

In potem pride na nas odrešenje. Hozana Velike noči, pesem zmage nad smrtjo.

Smrtjo? Do zadnjih vlaken nas pretrese ta beseda. Kaj pa je smrt? Začetek ali konec? Konec življenja in začetek življenja v Bogu.

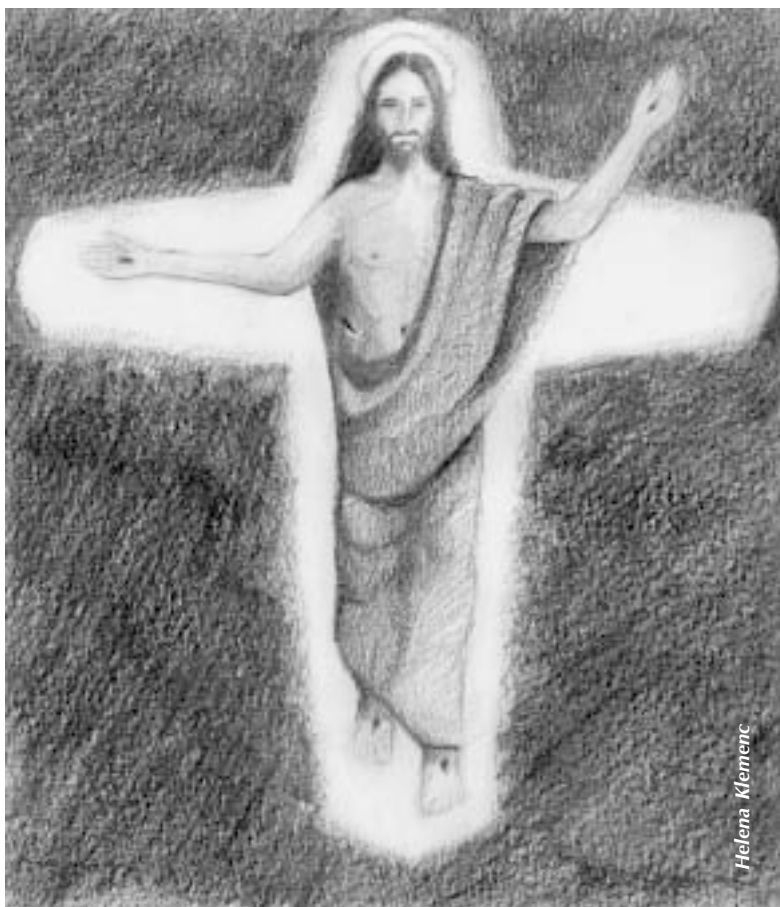
Vstal je Kristus, vstali bomo tudi mi. Vstali iz greha, trpljenja, boleznih, samote, lakote in žeje ...

Vstali iz teme v Svetlobo.

Svetlobo božjih otrok.

Verujem v vstajenje mesa in večno življenje. Veličasten hvalospev Bogu se dviga nad božje ljudstvo. Slišim prizvoke glasov tistih, ki jih ljubim, pa so daleč; tistih, ki so že odšli k Njemu in z nami skupaj prepevajo mogočno Alelujo ...

M. M.

Svobodna Slovenija želi vsem
sotrudnikom, dobrotnikom, raznašalcem,
naročnikom in bralcem, pa tudi vsem
rojakom, tako v Argentini kot po svetu
in v domovini, blagoslovljene in vesele
velikonočne praznike

Tvoj - in moj - Ljubi živi!

*Povej mi, zakaj bi v pomlad ne prepeval?
Moj Ljubi - in Tvoj, če kristjan si - živi!
Še mesec je polni med oljkami seval,
na strehe prestolnice tretje noči ...*

In Ljubi moj vstal je iz groba!

*Tako je obljubil, še preden so trne
zadrli v lasé Mu, v nedolžno glavó.
Tako je obljubil, da živ se spet vrne,
čeprav Mu bo smrt razdejala telo.*

In Ljubi moj vstal je iz groba!

*Tako je obljubil, še preden so vlekli
Ga s križem po ulicah h griču zemljé,
še preden so zadnjo obleko Mu slekli,
da bolje zabijejo v ude žebljé.*

In Ljubi moj vstal je iz groba,

*in Tvoj, če se čutiš Slovenca kristjana:
ko svet okrog Tebe je zmeraj bolj tuj,
resnica dogodkov najdražjih neznana,
resnica o Bogu-Človeku tabú.*

A Ljubi moj vstal je iz groba,

*in Tvoj! Alelujo zavriskajva svetu:
mordá se bo spomnil vbodljajev Srcá
ob križu v brezmadežni Mami-Dekletu,
ki s Sinom daruje, karkoli ima,*

in véruje: vstal bo iz groba!

Vladimir Kos

Naša Velika noč

Slovenska duša, ki so jo iskanje dela in kruha, grozovite vojne vihre, ali pa kruto preganjanje razgnale po vsem svetu, se je v teku let privadila na tuje navade in običaje, svojsko čutenje in svojevrstno doživljanje tudi religioznega pojava. Vrsta okoliščin, ki so stoletja in stoletja bila tesno povezana z narodovim doživljanjem globokih misterijev krščanstva, se je popolnoma prelevila, in hočeš-nočeš, jih je moral naš človek tako dojeti, sprejeti in v njih ohraniti svojo globoko vernost.

Tako smo že skoraj pozabili, da je kdaj nas, še bolj pa seveda naše starše in stare starše (to velja za mlade) za božič zeblo; da jaslice pravzaprav niso prave jaslice brez snega, in da ni lepa pot k polnočnici, če pod škornji ne škriplje sneg, medtem ko mesec osvetljuje s čarobno svetlobo podeželske pokrajine, in ji podarja blagost miru božične noči.

Morda je manj opazna sprememba, ki so jo morali naši begunci ob prihodu v novi svet doživljati okoli Velike noči. Rano pomlad je pač lažje zamenjati za zgodnjo jesen. Vendar kolikokrat se tej slovenski duši stoži, ko se sredi pričakovanja velikonočnih praznikov za hip umiri v tem vsakdanjem hitenju in vrvenju, pa se ustavi ob robu parka, ali na mirni predmestni ulici, pa se zamisli v predstavo znamenja, križa na polju. V velemestu ni znamenja, ne polja, pa tudi košček narave, ki nam ga komaj pušča betonska civilizacija, ne brsti v vsej bučni sili pomladanskega prebujanja. V zamisel v vrtincu mirno pada suho listje z dreves, ki se počasi, skoraj uporno, pripravljajo na skorajšnje zimsko spanje.

Narava se je spremenila. Vendar se duša vzpne nad to, in rada mi zapoje tisto čudovito pesmico, ki jo še vedno najdem v oguljeni „Naši besedi”, prvi knjigi, ki je zrasla med slovenskim in argentinskim čutenjem našega sveta:

Zvončki beli

so zapeli:

Krist je vstal ...

Saj smo se znali prilagoditi, in čeprav se ne moremo popolnoma otresti skrbi pred prihodnostjo naše emigrantske skupnosti, nam prav ti prazniki dajejo vero, ko se prestare tradicije, stoletni običaji prilagodijo in na jesen zabrstijo v tej deželi pod južnim križem. Saj je tako prijetno, ko si dekle ali žena, pa mož in fant ukradejo kako urico, in pohitijo, da povežejo butarice za slavnost cvetne nedelje.

Sicer so te res skoraj igrače proti butaram, kot smo jih bili navajeni doma, in kot jih opisuje Cankar, ali nam jih je narisal Gaspari. A bistvo je isto, in slovenski trak, vezan v obeljcih, nam zgovorno priča, da ima pač vsak narod, tudi raztresen po svetu, pravico po svoje klicati „Hozana Sinu Davidovemu”.

In potem Veliki četrtek. Saj bi včasih lahko več ljudi prišlo k obredom. Pa tudi v tem čutimo odjek tujine - nove domovine. Včasih moramo zjutraj na delo, morda celo za ves dan. Vendar, vsaj meni se tako godi, tudi če grem k obredom na argentinsko faro, mi v mislih in celo v ušesu zapojejo pevci sveto pesem „Večerja, zadnja je minila ...” in v grlu me stisne k joku, kot takrat, ko bo božjem grobu preišljujem, da sem pravzaprav tudi jaz, bistveno jaz, kriv obsodbe, trpljenja in smrti Zveličarja.

„Oljsko goro, tihá noč pokriva”. Ali ima še kak drug narod toliko pesmi, ki spremljajo vsak Kristusov korak, in mu posvetijo navdih in melodijo? Res je, da so božične pesmi povsod lepe in številne. A skrivnost Velikega tedna smo znali Slovenci na poseben način opevati. In z njimi stopamo po svetu, in ob njih prepevanju nam je lažje, ko z dvojne perspektive iščemo sintezo našega verskega in narodnega čutenja.

„Kraljevsko znam'nje, križ stoji ...” Usoda nam je odkazala, da smo mi križ prijeli in ga zanesli v tujino. Tudi to vživljanje v svet, ki nam je vedno manj tuj, in ki je naši mladini popolnoma domač, je del našega križa, pa tudi naš blagoslov, če ga vdano in hvaležno sprejmemo, in ga po pravi poti nosimo. Iz tega križa nam rastejo oljke in male butarice, pa tudi „žegen” Velike sobote, ko se zbiramo po domovih in družinah, da poneseemo potem blagoslovljene pirhe in potice, pa gnjat, hren in morda še pelin, ki nam potem na velikonočno jutro govorijo o domačem proslavljanju vstalega Zveličarja. Po naših Domovih celo fantje še vedno sekajo pirhe. Otroci pa so z veseljem prevzeli tukajšnjo navado čokoladnih pirhov. In lepo je, ko se po družinah obdarujemo z njimi.

Taka je ta „naša” Velika noč. Slovenskih pesmi in običajev sredi južne jeseni razcvetelih krizantem in padajočega listja. V njej je slovenska duša našla svoj prostor, se ugnezdila, in iz te jeseni raste močna in srečna, ko vesolje zapoje pesem zmage: *Krist je vstal.*

e. t.

Neskončni referendumi

Tudi zakon o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno bo moral na referendumsko odločanje. Zahtevali so ga poslanci SDS in SNS, ker se bojijo, da bi zaradi omejevanja sosedske pomoči med ljudmi nastal razdor. Referendum bo razpisan 21. aprila, na volišča pa bomo morali 5. junija. Torej bomo Slovenci v Argentini zopet morali na volišče na nedeljo, ko imamo domobransko proslavo.

Še pred tem bo v državni zbor romalo 42.000 podpisov zahteve za referendumsko odločanje o pokojninski reformi.

Leto 2011 lahko brez zadržkov razglasimo za referendumsko leto. Pred kratkim je na referendumu padel zakon o malem delu, pa je že na vidiku nova pred referendumsko kampanjo. Tudi tokrat o zakonu iz resorja ministra za delo Ivana Svetlika - o zakonu o preprečevanju dela na črno. Po opozicijski poslanski skupini SDS in SNS zakon v ničemer

ne preprečuje dela na črno, temveč zgolj posega v zasebno sfero in z omejevanjem sosedske pomoči tepta slovensko kulturo. „Sosedska pomoč, udarnišvo, kolegialnost je del kulture in zgodovine. Res je, da je potrebno prilagajanje slovenske zakonodaje Evropski uniji, toda ne za vsakršno ceno. Za ceno teptanja lastnega naroda in njegovih navad ter kulture,“ je poudarila Sara Viler (SNS). Minister Svetlik te obtožbe zanika in trdi, da se za referendumsko zahtevo skrivajo politične kalkulacije, „ki pa gredo v smeri otežkočanja dela vlade in delovanja ustanov države“. Če zakon na referendumu pade, bo to še en velik udarec za ministra Svetlika, ki ga nekateri že po padcu malega dela pozivajo k odstopu.

Na tapeti je še en velik projekt ministrstva za delo - pokojninska reforma. Potem ko je ustavno sodišče dalo zeleno luč, da o tej lahko odloča

ljudstvo, in ko je podpis za to že dalo 42 tisoč volilnih upravičencev, se referendumskemu preizkusu ne bo moč izogniti. Zahtevo bo združena fronta sedmih sindikalnih central državnemu zboru predala prihodnji četrtek. Do takrat ima sicer vlada še čas, da s sindikati sprejme morebiten sporazum in tako prepreči referendumsko odločanje. Kar pa je skoraj „misija nemogoče“.

Ob takem navalu referendumov in milijonom evrov, ki jih bodo ti požrli, se nekateri sprašujejo, zakaj še volimo in plačujemo poslance v državnem zboru. „Ni se mogoče čuditi tako nizki javnomnenjski podpori parlamenta in vladi, če zakone kar po tekočem traku dajemo na referendum. Upravičeno se volivci sprašujejo, kaj rabimo Vlado in parlament, če morajo o vse več zakonih odločati na referendumih,“ poudarja poslanec Slovenske ljudske stranke Jakob Presečnik.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Kar razgiban teden smo imeli, med vladno ofenzivo na privatna podjetja in potresi v političnih strankah. Zanimivo je opazovati, kako se napetost na vseh področjih stopnjuje, a ni nikogar, ki bi poskrbel, da se vodovje umiri. Kam vse to pelje, je težko ugotoviti. Gotovo pa ni pozitivno za državo ne za prebivalstvo.

Ofenziva državnega kapitala. Nepričakovano je vlada spremenila pravila igre na področju privatnih podjetij, v katerih ima delnice. Položaj je posledica podržavljenja pokojninskih skladov. Privatni zavodi (imenovani AFJP), so prispevke vpisanih vlagali v bone in delnice raznih družb, da bi zagotovili rentabilnost vlog v prid prihodnjih upokojencev. Ko je vlada te družbe podržavila, je naenkrat postala lastnica teh delnic in seveda večjega ali manjšega deleža podjetij. Po zakonu je imela pravico imenovati po enega direktorja v vodstvo vsakega podjetja. Sedaj pa je gospa predsednica z dekretom („potreba in nuja“) zakon spremenila in država (vlada) lahko imenuje število direktorjev v sorazmerju z delnicami, ki jih ima v lasti. To seveda temeljito spremeni sedanji položaj. Prvo podjetje, ki je bilo izbrano za „ofenzivo“ novih direktorjev je bilo Siderar, znane argentinske multinacionalke Techint. Vodstvo podjetja je potrditev novih direktorjev na zboru preložilo na poznejši čas, vladna komisija vrednostnih papirjev pa je zbor razveljavila. Siderar je vložil tožbo na sodišču z razlogom, da je omenjeni predsedniški dekret protiušten, ker za tako odločitev ni bilo „ne potrebe, ne nuje“, in da bi besedilo zakona lahko spremenil edinole parlament. Tako je trenutno stanje, medtem ko vrsta podjetij s strahom gleda, kam še se bo obrnila vladna falanga.

Kdo je gospodar. Zakaj tak preplah? Kar nekaj razlogov je, tudi simboličnih. Siderar je kovinsko podjetje, ki je imelo veliko podružnico v Venezueli, pa jo je predsednik Chavez podržavil. Ima kirchnerizem (ali bolje cristinizem) v končni fazi podobne namene? Če je vse odvisno le od podpisa predsednice pod dekret, kaj lahko še pričakujemo? Kar nekaj podjetij je, v katerih ima država precej močne deleže. Omenimo nekatere: v banki Macro kar 31%, v Gas Natural 26,6%, v Siderar 26% v Telecom 25% in tako dalje. Več kot 40 je teh podjetij. Istočasno pa je Glavna delavska konfederacija (CGT) izjavila, da pravzaprav ta direktorska mesta „naravno“ pripadajo njim. Sprožila se je torej polemika in križajoča se mnenja, ki kaj malo koristijo norm-

alnemu razvoju dogodkov. Vmes je udaril še preplah in zaskrbljenost Brazilcev, ki imajo v lasti več teh podjetij. Njihova je plinovodna TGS (država ima 23,1%) in banka Patagonia (15,25%). S temi količinami je vlada eden glavnih lastnikov, ker je precej razpršenosti v lastništvu delnic. Zanimivo ob tem je, da je v Siderar proti vladi glasoval tudi zastopnik kovinskega sindikata (UOM), ki ima tudi svoje mesto v vodstvu. Kam bo vse to pripeljalo, je popolna neznanica, a gotovo je, da taki in podobni posegi v neposredni bližini volitev ne vzbujajo miru ne zaupanja.

Brez smeri in brez cilja.

Opozicija je na vse to reagirala z ostrimi kritikami. A njihovi protesti so komaj kaj odmevali v javnosti. Stranke so namreč tako zapletene v svoje notranje premike in prerekanje, da nimajo nobene teže v javnem življenju. Parlament, ki bi lahko postavil vladi meje, sploh ne deluje, ker so poslanci in senatorji zapleteni v predvolilne manevre. Ti pa tudi ne vzbujajo nobene gotovosti, saj je prazno izživljanje v tekmi, kdo bo dosegel to ali ono kandidatsko mesto. Ta teden smo bili priče polomije v federalnem peronizmu. Se spomnite? Duhalde in Rodriguez Saá sta organizirala neke vrste predhodne postopne volitve, ki naj bi določile predsedniškega kandidata te povezave. Potem, ko je pri prvih dveh okrajnih volitvah zmagal Duhalde, je njegov nasprotnik začel postavljati nove zahteve, preklical izide in hotel spremeniti pravila (glasovanje samo v velikih mestih). Konec je bilo soglasja in objemov. Duhalde je postopek proglasil za neveljavnega, Rodriguez Saá pa sedaj zahteva, naj ga okličejo za kandidata, saj se je „nasprotnik umaknil“. Na levici se je Pino Solanas odločil, da bo kandidiral za vodjo vlade prestolnega mesta. Spor je, ker je bil Lozano že prej določen za to kandidaturu; po drugi strani pa je pravo ravnanje, kdo bi sedaj predsedniški kandidat te skupine. Predsednica pa je medtem reglamentirala volilni zakon, ki tako dovoljuje vzporedne ali „podporne“ liste (colectoras). Različni kandidati za guvernerja bodo lahko imeli istega kandidata za predsednika. Cilj je, da se zagotovi čim več glasov vladnemu kandidatu (gospa Cristina?). Najbolj prizadet bo Scioli, proti kateremu kandidira bivši moronski župan Sabatella, za očitno podporo iz vladne palače. A tudi to ni zastoj: Sabatella bo moral na sezname kandidatur za poslance vključiti večje število „čistih kirchneristov“. Po toliko letih bomo požirali isti golaž.

Pomanjkljivosti Bele knjige o šolstvu

Predstavniki Komisije za šolstvo pri Slovenski škofovski konferenci so na novinarski konferenci v ponedeljek, 18. aprila, predstavili stališče do osnutka Bele knjige o šolstvu. Na njej so sodelovali ljubljanski nadškof dr. Anton Stres, predsednik Komisije za šolstvo dr. Ivan Štuhec in mag. Silvo Šinkovec.

Po besedah nadškofa Antona Stresa je velika pomanjkljivost Bele knjige v tem, da ne daje prostora religioznemu pouku, čeprav v naši družbi pogosto poudarjajo pomen strpnosti. Tak pouk, ki bi ga zasnovali v sodelovanju s Cerkvami in verskimi skupnostmi, bi namreč veliko prispeval k medsebojnemu spoštovanju, sožitju in sodelovanju. „Tako tesno zaprtih vrat za verski ali religiozni pouk nima nobena šola v Evropi, tudi francoska ne, kaj šele tako imenovana 'evropska šola', ki deluje pod neposredno avtoriteto Evropske unije“, je poudaril nadškof Stres.

Po besedah p. Silva Šinkovca je pozitivno že to, da razprava o šolstvu sploh poteka, saj se s tem odpirajo številna vprašanja. Pogreša pa večji poudarek na vzgoji. Ko namreč Bela knjiga govori o znanju, navaja številne raziskave in opombe, pri vzgoji pa ničesar. Bela knjiga tudi popolnoma ignorira vzgojni načrt, ki je določen z zakonom. P. Šinkovec navaja še nekatere druge pomanjk-

ljivosti predloga Bele knjige: „Manjka duhovna razsežnost človeka. Verjetno mnogi teoretiki tega ne poznajo, čeprav pa so bili v komisiji tudi ljudje, ki to poznajo, ampak najbrž njihov glas v tem primeru še ni bil dovolj močan.“

Tudi dr. Ivan Štuhec je prepričan, da Bela knjiga ne obravnava človeške osebe kot telesno, duševno in du-

hovne stvarnosti, kakor tudi ne kot posameznika v njegovi družbeni in presežni razsežnosti. Pozitiven pa se p. Šinkovcu zdi majhen premik, saj sta vzgoja in vrednote vsaj omenjeni. Poleg pojma človekove pravice se uvajajo tudi dolžnosti, pogosteje pa se uporabljajo tudi izrazi spoštovanje, sodelovanje in trajnostni razvoj. „Tisto, kar res manjka, je medgeneracijsko sožitje. Mislim, da je v zadnjem obdobju bilo napisanih toliko dokumentov, da bi se to moralo bolj odražati v takšnem osnovnem dokumentu.“

P. Silvo Šinkovec še poudarja, da je ključnega pomena, kdo je zaposlen v šolah, v vzgojnih poklicih, zato se mu zdi pomembno, da bi čim več vernih ljudi izbralo ta poklic. „Zato spodbuda, da bi čim več dobro mislečih ljudi prišlo v šolo in tam našlo svoj poklic za najbolj plemenito delo na tem svetu, kar je vzgoja človeka.“

Minister na Švedskem

Minister RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, akademik dr. Boštjan Žekš, se je v soboto, 9. aprila 2011, udeležil občnega zbora Slovenske zveze na Švedskem v Malmöju. Slovenska zveza, ki ji že dolga leta predseduje gospod Ciril Stopar, združuje enajst slovenskih društev na Švedskem in ima skupaj več kot 1100 članov. Člani upravnega odbora Slovenske zveze se srečajo dvakrat na leto - v marcu oz. aprilu na občnem zboru in v novembru na jesenski konferenci. Vsako leto g. Stopar pripravi Zbornik Zveze v 40-ih izvodih, kjer je opisano delo Zveze v preteklem letu s fotografijami, ekonomskim poročilom in planom dela za naslednje leto ter smernice Zveze za naslednja tri leta. Vsako drugo leto eno izmed društev skupno s Slovensko zvezo organizira Slovensko kulturno srečanje za vsa društva na Švedskem.

Zveza izdaja Informativ-

no glasilo Slovenske zveze na Švedskem (550 izvodov). Glavna in odgovorna urednica je ga. Avgušтина Budja. Občni zbor je potekal v prostorih Slovenskega kulturnega društva Planika v kraju Malmö. Minister dr. Žekš se je udeležencem zahvalil za njihovo prizadevanje k ohranitvi slovenstva na Švedskem in poudaril pomen slovenskih društev za ohranjanje slovenske identitete na tujem. Občnega zbora se je udeležila tudi mag. Metoda Mikuž, začasna odpravnica poslov na Veleposlaništvu RS na Švedskem.

Naslednji dan, se je minister Žekš v Kopenhagnu srečal z znanstveniki slovenskega rodu, ki živijo na Danskem. V pogovorih so se vsi strinjali, da je pomembno sodelovanje in ohranjanje stikov med Slovenci na tujem in doma. Srečanje je potekalo v organizaciji veleposlanika RS na Danskem, gospoda Bogdana Benka.

Recesija se čuti

Kar 73 odstotkov prebivalcev Slovenije osebno občuti vpliv gospodarske recesije na vsakdanje življenje. Posledice recesije ob tem vse bolj segajo v srednji dohodkovni razred in med mlajšo populacijo, so pokazali rezultati petega vala raziskave Trženjski monitor Društva za marketing Slovenije.

Medtem ko je marca 2009, ko je bil izveden prvi val Trženjskega monitorja, recesijo osebno občutilo le 52 odstotkov vprašanih, je marca letos ta delež prvič presegel 70 odstotkov. Lani jeseni je recesijo osebno občutilo 66 odstotkov vprašanih, je ob predstavitvi rezultatov povedala predsednica Društva za marketing Slovenije Maja Makovec Brenčič.

Trendi, ki so jih v merjenjih zaznali septembra oz. oktobra 2010, so se še poglobili. „Porabniki zaznavajo znižanje kupne moči in upad prihodkov, pri čemer je sporočilno to, da se je ta val preselil tudi na mlajše in finančno do sedaj bolje preskrbljene,“ je poudarila Makovec Brenčičeva.

Medtem ko so namreč prejšnja merjenja nakazovala, da se je recesija dotaknila predvsem starejših in finančno slabše preskrbljenih, tokratno merjenje kaže nekoliko drugače. Tako je delež tistih, ki jih je kriza prizadela v smislu poslabšanja finančnega stanja in zmanjšanja kupne moči, najvišji doslej in znaša 32 odstotkov. Delež tistih, ki se jih kriza ni dotaknila, pa je najnižji do sedaj (23 odstotkov).

Recesijo sedaj veliko bolj občuti srednji dohodkovni razred in mlajša populacija. Žaznana nižja kupna moč in odpovedovanje je tako vendarle poseglo tudi v potrošniško zelo pomemben srednji dohodkovni razred, ki glede na svoj obseg običajno predstavlja tudi največjo stabilnost povpraševanja na trgih, poudarjajo v društvu.

SLOVENCİ V ARGENTINI

Srečanje z veleposlanikom

Ena izmed značilnosti naše skupnosti, je prav njena organiziranost. Jedro tega skupnega delovanja je Medorganizacijski svet, ustanovljen že leta 1962, ki povezuje pod okriljem Zedinjene Slovenije naše Domove in organizacije.

V tradicijo je že prišlo, da se v okviru Sveta skupnost predstavi tudi vsakemu novemu veleposlaniku Republike Slovenije, ko nastopi svoje poslanstvo. Tako je bilo za četrtek, 14. aprila dogovorjeno srečanje z g. prof. Tomažem Mencinom, ki je prijazno

medsebojnega spoštovanja vam v imenu organizirane slovenske skupnosti v Argentini ponovno izrekam dobrodoščilo in vam želim na vašem odgovornem mestu obilo uspehov v prid naše skupne matere Slovenije."

G. prof. Tomaž Mencin je v svojem nagovoru zagotovil, da bo skrbel za kakovostno nadaljevanje stikov Slovenije z njenimi izseljenci, skrbel za spodbujanje, vzpostavljanje in razvoj gospodarskega sodelovanja ter z iskanjem novih poslovnih priložnosti. Obljubil je, da bo sodeloval za okrepitev v odnosih z Argentino na vseh ravneh

Predsedniki in zastopniki domov in organizacij. V sredi veleposlanik prof. Tomaž Mencin.

sprejel vabilo in se mu odzval.

Sestanek je potekal v Slovenski hiši v Buenos Airesu. Prihitei so predsedniki in zastopniki vseh naših društev. Najprej je bil na programu poklon pred spomenikom žrtev vojne in revolucije. Nato je sledil sprejem v gornjem gostinskem prostoru.

Visokega gosta in navzoče predsednike in zastopnike je najprej nagovoril ravnokar izvoljeni novi predsednik naše krovne organizacije, prof. Franci Žnidar. V zgoščenih besedah je predstavil novemu veleposlaniku skupnost in organizacije, obrazložil izvor emigracije in cilje dela in naporov, in zagotovil lojalnost naših ljudi do Slovenije in njenih vrednot. Svoj nagovor je zaključil takole:

„Spoštovani gospod veleposlanik. Vaša prisotnost med nami nam utrjuje zavest povezanosti s slovensko državo in njenimi organi in nam vzbuja upanje, da bo tudi v prihodnje to razmerje med nami tako, kot si ga želimo in kot smatramo, da mora biti. V želji in upanju plodnega sodelovanja in

hkrati skrbel za več aktivnosti, ki spodbujajo stike slovenske skupnosti z matično državo.

Po pozdravu novega veleposlanika se je razvil še zanimiv razgovor. Prisotni so stavili mnoga vprašanja, na katera je g. Mencin preudarno in temeljito odgovarjal. Pogovor je tekkel v zvezi s slovensko problematiko, razmerje do skupnosti in tudi primerjavo med Argentino in deželami, kjer je on predstavljal Slovenijo.

Ko je predsednik Žnidar zaključil uradni del srečanja, se je ob kozarcih in dobri postrežbi razvil še bolj živahen, razgovor. V teku družabnega večera je vsak imel priložnost, da je osebno pozdravil in se razgovoril z novim veleposlanikom. Vzdušje je bilo popolnoma sproščeno in prijatno.

Slovenska skupnost v Argentini želi Veleposlaniku g. Tomažu Mencinu obilo uspehov na novem odgovornem mestu, predvsem pa plodnega medsebojnega sodelovanja v prid slovenskih narodnih in kulturnih vrednot.

BARILOCHE

Dinko se je vrnil na Capillo

Preteklo soboto, 9. t.m., so bili bariloški rojaki deležni izrednega dogodka, ki je po desetih letih smrtno nevarne nezgode na gori Capilla (2167 m) tedaj ponesrečeni Dinko Bertonec spet stopil na njena tla, tam kjer je bil pod njegovim vodstvom postavljen bivač Slovenija, otvorjen februarja 1996, v navzočnosti tedanjega upravnika poslov RS Matjaža Puca in delegacije gornikov iz Slovenije pod okriljem Planinskega Društva Celje.

Da se je to moglo zgoditi, gre priznanje predvsem fizioterapevtki Karini Sanz, ki je to misel pestovala dolgo časa, in seveda Dinkovim domačim, dokler se ni po-

kazala resnično prava priložnost. Tako je bilo sproženo in organizirano vse v predhodnih 48. urah in sicer tako, da je bilo na popolno Dinkovo presenečenje. Petek 8. aprila popoldne je pa tudi Slovensko planinsko društvo moglo razposlati po internetu zadevno obvestilo. Različna društva gornikov so poskrbela, da je bil na razpolago helikopter, ki je Dinko prepeljal do bivaka, kjer so ga čakali sin Bogdan, vnuk Pavel in prijatelji. Tam je tudi obedoval. Ko pa se je helikopter vrnil s Capille, so ga ob pristanku sprejeli mnogi rojaki, ki so mu čestitali in izrekli svoje veselje. „Brez dvoma je bilo to eno najlepših presenečenj,

kar sem jih doživel v življenju“ je zatrdil Dinko. Podrobnosti so bile posebej objavljene na internetu (<http://www.bariloche2000.com/la-ciudad/noticia-del-dia/58712-despues-de-10-anos-volvio-al-lugar-donde-casi-muere.html>), kjer si lahko ogledamo tudi vrsto fotografij dogodka.

Naj še pripomnimo, da je Dinko Bertonec predsedoval Slovenskemu planinskemu društvu skozi zelo dolgo dobo let in da je v Bariločah izredno cenjena in ugledna osebnost ter je tudi veliko prispeval k dobremu imenu naše skupnosti v tem kraju.

-t. -u.

SLOMŠKOV DOM

Vesel večer

V soboto, 9. aprila je bil v Domu eden od tistih večerov, katerih se človek rad spominja. Tokratna članska večerja je zbrala pri omizjih sproščeno članstvo vseh starosti z edinim namenom: v družabnosti preživeti lep večer med prijatelji. Odbor ohranja lepo

navado, da enkrat letno povabi članstvo na večerjo s programom, v zahvalo za redno sodelovanje v pretekli poslovni dobi.

Velika dvorana Matevža Potočnika, ki je žarela v vsej luči in okrašena omizja (Gabriela Tomazin Kastelic) so sprejemala številne goste. Slikovit okvir pa so ustvarjale umetnine (15) iz slikarske dediščine akademske slikarke Bare Remec, ki jih je družina Debeljak dala na razstavo, eno od platen pa poklonila za nagradno žrebanje. Razstavljene slike je bilo mogoče odkupiti. Iz slikarskih del veje brezčasen pogled umetnice na krajino in okolje.

Podpredsednica Slomškovega doma prof. Neda Vesel Dolenc je odprla večer, predsednik Doma Marko Selan pa je pozdravil članstvo z mislijo ob jubileju 50-letnice, ki jo letos obhaja ustanova. Če v življenju človeka rečemo, da so petdeseta najlepša leta, pa mi vsi prispevamo vsak v svojem času k razvoju kakovosti neke družbe.

Arh. Jure Vombergar je nato spregovoril o osebnosti slikarke Bare Remec, ki je živela med nami, a je kot oseba malo poznana,

letos pa je tudi minilo že 20 let od njene smrti. S svojim delom je slikovno zaznamovala argentinski sever in jug ter tamkajšnje domačine.

Župnik Franci Cukjati je pozdravil zbrano članstvo Doma in čestital k zlatemu jubileju, z blagoslovom jedil pa je odprl večerjo (pripravili Veronika Javoršek, Franci Miklavc in Carlos Cepeda). Številna dekleta in fantje iz mladinskih organizacij so nato postregli pečenko z žara in dobrote iz kuhinje.

Odbor Doma izročila vsako leto priznanja zaslužnim članicam in članom. Tokrat so prejeli priznanja: župnik Franci Cukjati - ob desetletnici dušnopastirskega dela v Slomškovem domu, Tončka Godec Štrfiček - za dolgoletno vodstvo ženske telovadbe in Marko Selan - za mnogoletno delo na različnih mestih organiziranega dela v Domu.

V družabnem delu večera je skupina fantov iz Slovenskega doma v Carapachayu (Andrej Žnidar, Tomaž Klemen in Sandi Žnidar) predstavila duhovito zgodbo, polno duhovitih zavojev, sestavljeno iz slovenskih priimkov, še posebno tistih

iz ramoškega okolja. Podajanje je izzvalo mnogo dobre volje. Čestitke za izviren prikaz!

Slovenska glasbena skrinja je polna narodnih in ponarodnih pesmi, ki so se včasih veliko prepevale v raznih družbah, tudi med nami v Argentini. Res pa je, da tega družabnega petja zadnje čase pogrešamo. Ali je kaj takega mogoče obuditi, ali bi mlade pritegnilo? Karapačajski fantje so mimogrede pokazali, da je mogoče. Po omizjih so razdelili besedila pesmi, na oder povabili še nekaj domačih fantov in ob zvoku kitare so vodili družabno petje na odru. Če je kdo mislil, da se jim bodo v dvorani le posamezniki pridružili, se je motil. Navzoči vseh starosti so petju pritegnili, saj so očitno imeli melodije v spominu, besedilo in dobra volja sta naredili pa ostalo, da je mogočno odmevalo med mizah ...

Hvala za vesel slovenski večer!

J. T.

Cvetko na prerani grob Andreji Škerlj

Le nekateri pogrešamo v tem velemestu tisti zvonček-navček, ki je po naših krajih naznanil odhod duše v neminljivo domovino. V teh modernih časih je verjetno drugače tu in tam, ker vse nadomeščajo hladne žice, ki tudi zazvonijo; a novica prav tako zaboli! Težko se je vdati božji volji!

Vedelimo, da se je Andreji huda bolezen poslabšala, vendar smo upali na večkrat uspešno moderno zdravniško znanost, ki pa pri njej ni dosegla zaželenega učinka.

Andreja je mirno zaspala v četrtek, 31. marca popoldne, v 57. letu. Spokojnega obraza je ležala med rožami, brez sledu njenega smrtnega boja v trpljenju - mirna in vdana.

Tako smo jo tudi poznali, saj ni nikdar hotela izstopati. Prijazno se je približala s toplim nasmehom in umirjeno besedo. Vedno ustrežljiva, pozorna z vsemi. Svojo uravnovešenost je neprisiljeno pokazala v

domačem krogu, kot študentka, zmožna pisarniška moč in zlasti zvesta prijateljica. Prijatna oseba z mnogimi potezami lepega značaja!

Danes lahko zapišemo, kar ona nikdar ni dovolila, da je imela tudi veliko in čuteče srce, kajti ni ji bilo vseeno, kako prestajajo družine, bolniki, ostareli in otroci z zelo resnimi skrbmi za dostojno preživetje. V tej skrbi se je približala ZSMŽ in postala redna in dobrovoljna podpornica!

Teh nekaj skromnih vrstic naj bi izrazile našo hvaležnost Andreji, ko obenem zelo sočustvujemo z njeno 90. letno go. mamo Aniko. Prav tako s sestro go. Silvo in otroci.

Naj jih spremlja tolažba naše svete vere! Prosimo Boga naj sprejme njeno plemenito dušo v nebeški dom, kjer ni več solza in bolečin.

Zveza Slovenskih mater in žena

Likovna razstava kiparja Franceta Ahčina

V Menačenkovi domačiji v Domžalah so po dvaindvajsetih letih postavili na ogled zbirko kiparskih del akademskega kiparja Franceta Ahčina. Kot najstarejši od Menačenkovi sinov je obiskoval kiparski oddelek na Srednji tehnični šoli v Ljubljani ter med drugo svetovno vojno diplomiral iz kiparstva na Akademiji v Firencah. Po vojni je zaslovel v Argentini, kjer je ustvarjal in poučeval umetniški šoli, ki jo je organizirala Slovenska kulturna akcija. Leta 1989 je prvič in zadnjič razstavljal v svojem domačem kraju v Domžalskem likovnem razstavišču ter v ljubljanskih Križankah, saj je po vrnitvi v Argentino še isto leto umrl.

France Ahčin je domžalski občini zapustil neprecenljivo zbirko svojih del. Zbirko sestavljajo reliefi in skulpture različnih velikosti iz žgane glin, bronu in lesa. Osrednji del njegovega kiparskega dela predstavlja raziskovanje človeka in kiparskega razvoja človeškega lika, kar Ahčinovo kiparsko delo uvršča med visoke dosežke slovenskega kiparstva.

Razstava bo odprta do 30. aprila 2011.

France Ahčin se je rodil 13. avgusta 1919. V domačem kraju je končal osnovno in ljudsko šolo. Po končani osnovni šoli je nekaj časa prebil v Hrovatovi kiparski, rezbarski in podobarski delavnici in si tam začel oblikovati svoj umetniški oziroma izrazni svet. Od leta 1933 pa do leta 1936 je obiskoval ljubljansko srednjo tehnično šolo - kiparski oddelek. Opravil je še enoletno prakso in zasebni študij pri Francetu Kralju.

Leta 1943 je odšel v Firence na študij pri Romanu Romanelliju - učencu znamenitega kiparja Rodina in diplomiral 1945. Njegovo diplomsko delo so ocenili kot najboljšo in zanj je prejel nagrado profesorja Domenica Trentacoste. Po diplomi je odšel v Rim, kjer je svoje začeto delo nadaljeval. Postal je član mednarodnega združenja likovnih umetnikov in sodeloval na več skupinskih razstavah.

V letu 1947 se je zaradi vladanja komunističnega režima v Sloveniji odločil za odhod v Argentino, kjer je nekaj časa iskal ustrezno zaposlitev. Čakalo ga je delo z lesom, žgano glino, bronom, marmorjem, granitom. Pri obdelavi tega trdega, kamnitega materiala se je prvič srečal z mehničnim orodjem in pnevmatičnim klavdivom, kar mu je bilo v sicer dolgotrajnem spopadanju z granitom v veliko pomoč.

Ahčinovo temeljno umetniško zanimanje v življenju je veljalo človeškemu telesu, glavi, fiziognomiji obrazov. Bil je pravi mojster spontane, male izrazne plastike, ki je nastajala tako hitro, kot lahko hitro pri

slikarjih nastajajo skice ali hitre risbe. Teh malih skulptur - sedečih moških in ženskih teles - je nastalo zelo veliko, prav izjemno velika je paleta z njimi predstavljenih poz, izrazov in leg. Ob tem je kipar ustvaril tudi zelo veliko skulptur z materinsko tematiko in množico razpel.

Za Ahčina je zelo značilna tudi ploskovita govoriča reliefnih upodobitev, to zvrst je posebno značilna za Ahčinovo ustvarjalno obdobje, ko je ilustriral argentinski ep Martina Fierra. Cikel reliefov v žgani glini ali v bronu je dopolnil z mnogimi reliefi verskih osebnosti: izdelal je podobo svete družine, Beg v Egipt, Brezjansko Marijo, škofa Slomška, sveta Cirila in Metoda in druge.

Ob bok tej Ahčinovi dejavnosti lahko uvrstimo tudi njegovo portretno kiparstvo. V teh portretnih stvaritvah je Ahčin znane ali zanimive obraze nekako

zabrisal, zameglil in na svoj način stiliziral. Izdelal je portrete med njimi pisatelja Antona Novačana, Jurčeca, dr. Savellija, msgr. Oreharja, škofa Barage in podobo pesnika Balantiča. Takih portretov je izdelal vsaj še 30 ali 40. Njegova dela krasijo tudi slovenske domove, posebno še cerkev Marije Kraljice v Slovenski vasi.

Posebej omenimo na tem mestu relief, ki krasi spomenik žrtvam vojne in revolucije v Slovenski hiši v Buenos Airesu.

France Ahčin je z Domžalami ostal duhovno povezan ves čas, četudi je bil fizično domovini tako oddaljen. Domžale je obiskal v letu 1974, v letu 1989 pa je na pot v domovino, v njegove Domžale, kot najdragocenejšo - življenjsko darilo poslal svoj celoten delovni opus: na desetine plastik, skulptur vseh vrst, reliefov in vsega, kar je ustvarjal vse življenje. V letu 1989, ko je umrl, so mu v Domžalah pripravili spominsko razstavo.

VTISI IZ SLOVENIJE

Bariloška romanca

(Od našega dopisnika)

Naslov me takoj spomni na dvojico Osana-Arko in na njuno tako malokdaj izvajano pesem. A to pot ni bila povod za slušni užitek, ampak za vizualni.

Naslednik triglavskega župnika Jakoba Aljaža je France Urbanija, dolgoletni župnik v Dovjem, ki je spremil in vodil več RASTi (pa tudi drugih ljubiteljev gora) na Triglav. Hribov ni samo gledal in jih zaklenil v svoj spomin, ampak jih je tudi spravil v celuloidni in digitalni spomin, da jih lahko posreduje še drugim. Da tudi drugi uživajo. Zato občasno te svoje spomine tudi razstavlja. V tem času (do 4. maja) je nekaj teh barvnih spominov z zgornjim naslovom razstavil v galeriji Fotokluba Jesenice v jeseniškem Mercator Centru.

Na letaku (hvala, ga, Anica!) me je poleg naslova razstave še nekaj spomnilo na bariloške rojake: med sponzorji ali podporniki razstave je tudi Foto Triglav - a to je jeseniški, ne bariloški, bratov Aršek ...

Pa naj sam g. Urbanija z letaka pove nekaj o sebi in o razstavi: „FRANCE URBANIJA, sem duhovnik in od leta 1990 tudi član Fotokluba Jesenice. Za vpis v fotografsko družino, ki naj pomaga ohranjati vse, kar človek more z očmi in srcem s pomočjo fotografskega aparata in podobnimi napravami posredovati ljudem, so me pripravili člani Fotokluba Jesenice (nekateri so že med pokojniki.) Od njih se vedno kaj naučim. Tako imajo v vsakem mojem posnetku, ki je kolikor toliko dober svoj delež tudi oni. Vsem članom sem zato hvaležen. Fotografiram predvsem zato, da bi še drugi podoživljali lepote narave, ki nas v malem in velikem preseneča s svojim bogastvom, da bi se spominjali ljudi, s katerimi se srečujemo in dogajanj, ki se vrstijo drug za drugim. Verjamem, da spomini dajejo moč. Verjamem, da k osvežitvi spominov in s tem tudi k večji popolnosti življenja more še kako pomagati tudi fotografija. S kakšnimi dosežki mojega fotografiranja se ne morem pohvaliti, sem pa vesel, kadar zvem, da je bil kdo vesel tudi kakšnega mojega posnetka. Nekajkrat sem že sodeloval na skupinskih razstavah, nekaj sem imel tudi samostojnih razstav, večkrat sem bil povabljen, da sem ob različnih srečanjih z diapozitivi in besedo razveseljeval udeležence raznih prireditve.

BARILOŠKA ROMANCA je izbor spominskih fotografij iz leta 1996. Takrat sem s Slovenci, ki žive v Argentini in tudi njihovimi argentinskimi prijatelji praznoval 45. letnico Slovenskega planinskega društva v Argentini. Imel sem srečo, da sem z njimi poromal na nekatere njim tako ljube vrhove. Tako so nastale te podobe. S to razstavo želim izraziti vsaj malo zahvalo njim, ki jim daleč od neizmerno ljubljene domovine, ob vsakem koraku v gore še posebej zadržti srce z oživljenjem spominom na domače kraje.“

Hvala, gospod France!

GB

Umetniki in Karitas

Minuli vikend so v LifeClass Hotels Č Spa v Portorožu pokazali, kako pomembna je pomoč sočloveku in kaj zmoremo skupaj narediti za tiste, ki si sami ne morejo pomagati.

V Café Centralu je potekala slavnostna otvoritev razstave „Umetniki za Karitas“, kjer so predstavili likovna dela umetnikov 16. mednarodne likovne kolonije Umetniki za Karitas, ki se na Sinjem vrhu nad Ajdovščino odvija vsako leto v avgustu. S pomočjo tega likovnega združenja domačih in tujih umetnikov je do sedaj nastalo ali bilo kasneje darovanih preko 1542 likovnih del, potujoča prodajna razstava pa je obiskala preko 170 galerij.

Ta čast je tokrat doletela LifeClass, ki je ob tem pripravil poseben družaben in umetniško obarvan dogodek. Poleg umetniških del so predstavili tudi zgodbe mag. Boža Rustja, ki so del njegovih desetih knjig, ki jih je poimenoval kar Zgodbe za dušo. Svojo navdušenost nad razstavo je pokazala tudi piranska podžupanja, gospa Meira Hot, ki je razstavo tudi odprla. Za prijetno vzdušje pa je poskrbela priznana pianistka, pevka in žirantka priljubljene šova Slovenija ima talent, Lucienne Lončina.

Umetniški navdušenci si bodo likovna dela lahko ogledali in jih tudi kupili med 15. aprilom in 15. majem. Izkupiček prodanih del bo namenjen pomoči družinam v stiski na področju Koprške škofije. Trenutno Karitas na Primorskem redno pomaga 3600 družinam in posameznikom s hrano, higienskim materialom in plačilom nujnih računov, zato so tovrstne prireditve še kako pomembne in dobrodošle.

Podelili Plečnikova odličja

Plečnikovo nagrado so prejeli Matjaž Bolčina, Ernest Milčinovič in Teja Savelli za prenovno Škrateljnove domačije v Muzej slovenskih filmskih igralcev v Divači. Delo je bilo po mnenju žirije izpeljano izjemno kakovostno, s ciljem ohranitve, oživitve in nove predstavitve njene identitete ter značilnosti.

Avtorji so sredi trškega jedra Divače sooblikovali celoto kompleksa domačije, od večjega 'urbanističnega' merila in vpetosti v morfologijo kraške vasi pa do zadnjih detajlov notranjosti posameznih objektov. V utemeljitvi nagrade je še zapisano, da nagrajena rešitev lahko predstavlja model, kako lokalna okolja s strokovnim pristopom in kulturnimi vsebinami, ki izhajajo iz lastnega prostora, spodbudijo vsebinsko in notranjo revitalizacijo celotnega kraja.

Plečnikovo medaljo za uspešno realizacijo sta prejela Maruša Zorec in Matjaž Bolčina za prenovno Vetrinjskega dvora v Mari-

boru. Žirija je enotna, da projekt odlikuje izredna arhitekturna občutljivost, ki se kaže tako pri obravnavi različnih zgodovinskih, prostorskih in arhitekturnih aspektov obstoječega dvorca, kot pri novih posegih v stavbo.

Za uspešno realizacijo sta medaljo prejela še Matjaž Bevk in Vasa J. Perovič za projekt Stanovanjska sosesa Sotočje v Kranju.

Plečnikovo medaljo je prejel tudi arhitekt in alpinist Miha Kajzelj. Stroko je prepričal z uspešno realizacijo bivaka pod Grintovcem. V utemeljitvi nagrade je zapisano, da avtor s svojo svežo arhitekturo demonstriira, da sodobna tehnika ni nezdržljiva z občutljivim naravnim okoljem.

Študentski Plečnikovi priznanji za diplomsko delo sta prejela Tomaž Budkovič za Vodnik po arhitekturi Eda Mihevca in Ajdin Bajrovič za delo Idejna zasnova večgeneracijske stanovanjske sosese v Ljubljani in idejni načrt za stanovanjski blok.

G. JOŽE RAZMIŠLJA

Rešitev

Ko so Jezusa križali, so ga mimoidoči in veliki duhovniki s farizeji, pismouki in starešinami sramotili in se Mu posmehovali in govorili: reši sam sebe. Če si božji

Sin, stopi s križa in bomo verovali (Prim. Mt 27)

S takim govorjenjem so Jezusu delali krivico.

On ni prišel med nas zaradi sebe, ampak zaradi nas. On ni potreboval nobene rešitve. Prinesel pa jo je nam. Zato ni smel stopiti s križa, ker je ta križ in Njegova smrt na njem, bil sredstvo in pogoj naše rešitve.

Povedali pa so oni tudi to, da v Jezusa od križanja in tudi potem ne, sploh niso verovali, ker On ni stopil s križa.

Za Njega torej besede: reši sam sebe, sploh niso veljale.

Je pa prav, da jih mi prenesemo na sebe in si dopovemo, da moremo rešiti sebe in drugim do istega pomagati.

Rešiti se, je isto kot zveličati se ali priti k Bogu v nebesa. Živeti z Njim že sedaj in si tako zagotoviti vso večnost. To je naša pot in naš končni namen. Moramo jo prehoditi mi, gre za nas, uboge zemljane, ki naj po tej poti pridejo do svetništva in do popolnega uresničenja v večnosti.

V resnici bomo srečni šele takrat, ko bo naše telo povečano in Jezusovemu podobno, naša duša bo pa Boga uživala vso večnost, to je brez konca.

Tega ne smemo pozabiti. Prosimo pa troedinega Boga, Marijo in svetnike naj nam oni pomagajo tako živeti, da bomo to resnično srečo z njihovo pomočjo tudi dosegli.

To bo naša rešitev iz solzne doline v obljubljeni deželo.

**BLAGOSLOVLJENE
PRAZNIKE
GOSPODOVEGA
VSTAJENJA**

ŽELI VSEM ROJAKOM

**ZEDINJENA
SLOVENIJA**

**Jezus Kristus je vstal od mrtvih,
vstali bomo tudi mi!**

*Vera v to resnico je podlaga našemu upanju
in pogumnemu pričakovanju prihodnosti.
To želimo vsem rojakom v Argentini!*

- DUŠNOPASTIRSKA PISARNA
- ODBOR ZA SLOVENSKO HIŠO
- DUHOVNO ŽIVLJENJE
IN OZNANILO
- VINCENCIJEVA KONFERENCA

*Za letošnjo Veliko noč, želimo vsem veselja in
radosti z blagoslovom Vstalega!
Zveza slovenskih mater in žena*

*Vsem Slovencem v Argentini in po svetu želimo
blagoslovljene velikonočne praznike*

Počitniški dom dr. Rudolfa Hanželiča

**SLOVENSKI DOM
CARAPACHAY**

želi vsem rojakom

blagoslovljene velikonočne praznike

*Mladini ter vsem rojakom želita vesele
in blagoslovljene velikonočne praznike*

Mladinski organizaciji SDO-SFZ

**SLOVENSKI DOM
V SAN MARTINU**

želi vsem rojakom v tujini in domovini

blagoslovljene praznike Kristusovega vstajenja

*ROJAKOM TU IN PO SVETU ŽELI
BLAGOSLOVLJENO
VELIKO NOČ*

Društvo Slovenska vas

**Društvo
Slovenska Pristava**

*želi
vsem članom, prijateljem in znancem
blagoslovljene velikonočne praznike*

Naš dom San Justo

*želi vsem rojakom v Argentini
in po svetu
vesele in blagoslovljene
praznike Kristusovega vstajenja!*

*Kristus je vstal, aleluja!
Zarja velikonočnega jutra
nas združuje v veselju
vstalega Kristusa.*

Vesele praznike!

SLOMŠKOV DOM

*ter vas pričakuje k velikonočni sv. maši,
po kateri bo skupni zajtrk.*

*Prisrčno vabimo člane in prijatelje Našega doma
v nedeljo 24. aprila ob 8.10 uri k vstajenski sv. maši v sanhuški stolnici;
poje MPZ San Justo. Nato bo v velikih dvorani Našega doma
velikonočna akademija »Velikonočni zvonovi«,
v režiji Angelce Podržaj Miklič. Scena: Tone Oblak,
Sodeluje mladina Našega doma in MPZ San Justo.
Sledi skupni velikonočni zajtrk.*

*Blagoslovljene velikonočne praznike
vam želi*

tallerescrovara.s.a.
CORTE EN GUILLOTINA, CORTE LASER, PUNZONADO CNC Y PLEGADO DE CHAPAS

Juan S. Bach 3818 B1765KKR Isidro Casanova
Tel.: 4694-6655 Fax: 4694-6677

Luvik S.A.
(brata Klemenčič)

Trgovina z jestvinami na debelo

želi blagoslovljene velikonočne praznike

Tel.: 4660-2363/0598

*„ Ne bojte se!
Jezusa iščete, Nazarečana.
Ni ga tukaj.
Vstal je, kakor je napovedal.“*

**Veselo Veliko noč
želi vsem Slovencem**

briganti

Usnjeni čevlji in suknje

Local Florida: Florida 146
Local Monserrat: San José 416
Local Palermo: Gallo esq. Güemes
Buenos Aires - Argentina
E-mail: briganti@ciudad.com.ar / www.briganti.com.ar

**Vesele
velikonočne
praznike želi**

CASA CONDE
AUTOSERVICIO MAYORISTA INTEGRAL

GOLOSINAS - LIBRERÍA - PERFUMERÍA - VARIOS

Dr. A. Illia 2379/99 - (1754) San Justo - Pcia. Bs. As.
Tel.: 4441-1111 - Fax sin cargo: 0-800-333-8915
E-mail: casaconde@ciudad.com.ar

Vesele velikonočne praznike želi

dr. Katica Cukjati

advokatinja

civilne, trgovske, delavske tožbe, pogodbe, zapuščinske
in nepremičninske razprave

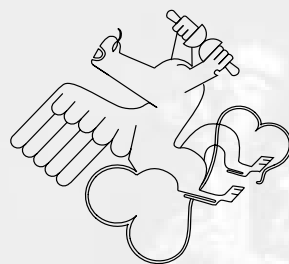
Boulogne sur Mer 362 - La Tablada Tel. 4652-5638
Ponedeljek, sreda, petek od 17. do 20. ure

*Blagoslovljene velikonočne praznike
vam želi*

Tiskarna Vilko d. z o. z.

Tisk kakovostnih brošur, vizitk, map.
Grafično oblikovanje

California 2750 - C1289ABJ Buenos Aires
Tel.: 4301-5040 - info@vilko.com.ar - www.vilko.com.ar

**Slovenski srednješolski tečaj
Ravn. Marka Bajuka**

želi vsem Slovencem v Argentini,
Sloveniji, zamejstvu in po svetu
doživete praznike Gospodovega
vstajenja

*Vesele in blagoslovljene velikonočne praznike
vsem Slovencem po svetu in v domovini!
Bog daj, da bi bil Vstali Zveličar
večni simbol svobodnega naroda!*

**Slovenska demokratska stranka
Odbor SDS Argentina**

*Veselo pojejo zvonovi,
veliko noč naznanjajo,
odrešeni so vsi narodi,
ki Jezusa sprejeli so.*

*Vsem rojakom želi vesele
in blagoslovljene velikonočne
praznike*

Florida 138
Corrientes 460
Buenos Aires - Argentina

*Blagoslovljene praznike Gospodovega vstajenja
žele vsem rojakom*

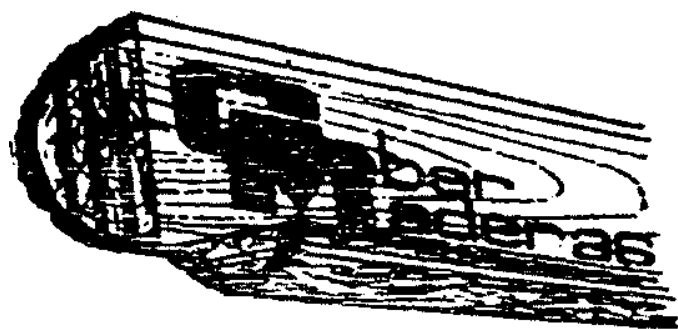

**PODRZAJ CONSTRUCCIONES
METALURGICAS**

*INDUSTRIJSKO METALURGIČNO PODJETJE
IN MONTIRANJE STROJEV*

Diagonal 160 N° 5776/82
Villa Ballester
Tel. 4769-1653 - Fax: 4769-0581
E-mail: antonio@podrzaj.com.ar - www.podrzaj.com.ar

*Vesele in blagoslovljene velikonočne praznike
želi vsem rojakom*

MADERAS GABER S.A.

Av. Churruca 9862 - Loma Hermosa
Pcia. de Buenos Aires - E-mail: info@gabermaderas.com.ar
www.gabermaderas.com.ar
Tel.: 4769-0159 - Tel./Fax: 4769-9756

**Blagoslovljene velikonočne praznike
želi
vsem Slovincem po svetu in domovini**

Pregelj in sinovi

Izdelava kuhinjskih oprem

Boulogne Sur Mer 292 - Tablada
Tel./Fax: 4454-9329 / 4655-4070
E-mail: pregeljamoblamientos@yahoo.com.ar

*Blagoslovljene praznike
Kristusovega vstajenja
želi vsem rojakom*

técnica elemec s.a.i.c.i.y.a.
instalaciones electromecánicas y montajes

Pedernera 552/60 C1496EEL Buenos Aires
Tel.: 4611-4474 (rotativas) Fax: 4613-3528
e-mail: tecnicaelemec@tecnicaelemec.com.ar

Vesele velikonočne praznike vam želi

Marcos Mele
Productor - Asesor de Seguros
Administración de Riesgos

Tel./fax: 4623.2932 / 4623-4936
semele@uolsinectis.com.ar

DEKORACIJA IN SPLOŠNO PLESKANJE

Janez Urbančič

Želi vsem rojakom vesele velikonočne praznike!

- o obnavljanje lesa
- o posebni efekti
- o dekorativno pleskanje
- o umetnostno slikanje zidov

Tel.: 4441-8922 / Cel.: 15-6052-8809

Av. Emilio Castro 7423 — Ciudad Autónoma de Buenos Aires
Tel: 4643-2140 - E-mail: libreriaastamar@fullzero.com.ar

Želi vsem Slovincem vesele in blagoslovljene velikonočne praznike!

Blagoslovljene velikonočne praznike vam želi

LIPLAC S.A.
FRENTE DE PLACARD DE ABRIR Y CORREDIZOS
PUERTAS PLACAS-CORREDIZAS DE EMBUTIR

Av. Del Libertador 2979
CP (1744) — Moreno. Prov. Buenos Aires
Tel (0237) 468 8640 / 468 8731
e-mail: liplacsa@uolsinectis.com.ar
www.liplac.com.ar

**Rojakom v Argentini
in po svetu želi
blagoslovljeno Veliko
noč!**

Srečne in blagoslovljene velikonočne praznike želi

FRANCI RESNIK

Zinguería standard y a medida - Impermeabilizaciones - Reparación de techos
Los Fortines 260 - (1607) Villa Adelina - Pcia. Bs. As. - Tel./Fax: 4763-0970 - Cel.: 15-4404-9406 - franciresnik@hotmail.com

TURISMO BLED

želi vsem rojakom veselo Veliko noč

Hipólito Yrigoyen 2682, San Justo - Tel.: 4441-1265

**Blagoslovljene velikonočne praznike
vošči vsem rojakom**

BAJDA s.r.l.

parketi

**Ob teh praznikih se tudi spominjamo
našega ustanovitelja, pok. Pavleta Bajda**

www.bajda.com.ar

*Želi vsem srečne ter
blagoslovljene
velikonočne praznike*

E-mail: tallerjakos@speedy.com.ar
Ramos Mejía - Buenos Aires, Argentina

Vesele velikonočne praznike vam želi

MARJANA POZNIČ

odvetnica - prevajalka

Lavalle 1290 — 4/402, Buenos Aires - Tel: (011) 4382-1148
15-4088 5844 - e-mail: mpoznic@fibertel.com.ar

Dra. Ana C. Farreras de Kočar

ABOGADA

želi vesele velikonočne praznike

Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil -
Jubilaciones - Pensiones - Reajustes
Recálculo de jubilaciones y pensiones, para verificar su correcta liquidación

Belgrano 181 - 6° B - (1704) Ramos Mejía -
Tel.: 4469-2318 / Cel.: 15-6447-9683 / farrerasanac_te@yahoo.com.ar

Blagoslovljene velikonočne praznike Vam želi

CONSULTORES ASOCIADOS

Ing. Agr. Andrés Kocmur

Consultora integral y dirección técnica de empresas de saneamiento ambiental
y control de plagas urbanas e industriales

Montesquiu 510/520 - C.A.B.A. (C143FCF)
Tel/Fax: (011) 4941-5777 - akocmur@ckc.com.ar

Veselo veliko noč!

Fabricación de biofertilizantes
para la agricultura

LABORATORIOS CKC ARGENTINA S.A.

Adm. de ventas: Montesquiu 510/520 - C.A.B.A. (C1437FCF)
Tel/Fax: (011) 4941-5777 (Lineas rotativas) / e-mail: ckc@ckc.com.ar /
www.ckc.com.ar

Planta Industrial: Parque de innovación tecnológica, INTA, Castelar.

Kristus naš je vstal od smrti! Aleluja!

V nas božja milost se prebuja,

Gospodu hvala! Aleluja!

Praznik Kristusovega vstajenja, začetek novega življenja.
Naj On nam podeli veselje, srečo in moči!

Av.Cristiania 2445 - Isidro Casanova - Bs.As.
Tel.: (011) 4441-7294 / 4485-2400 - info@grilj.com.ar

ALELUJA!

VSTAL
JE,
KAKOR
JE BIL
REKEL!
MAT 28, 6

Vsem rojakom in znancom
želimo Vesele Velikonočne praznike!

Blagoslovljeno veliko noč!

FABRICA DE ELEMENTOS ELASTICOS

Los Matreros 3862 / Ituzaingó, 1714 - Buenos Aires
Tel. 4621-0091 / 2565 / 4481-9337

Železobeton

Vesele velikonočne praznike
Vam želi

inž. Tone Kastelic

Cel.: 15-6507-5549 / Tel./Fax: 4753-5596

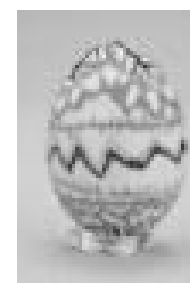
Daniel Medvešek
Francisco Mugerli

Muebles de Cocina / Vanitory / Interiores de placards

Želi vsem rojakom blagoslovljene
velikonočne praznike!

Pueyrredón 3948 - Lomas del Mirador - Telefax: 4454-0073
Cel.: 155-162-5366 e-mail: kuhna_amoblamientos@yahoo.com.ar / www.kuhna.com.ar

Kolonija „Prijatelji v naravi“

Tudi letos je v mesecu januarju potekala slovenska otroška kolonija „Prijatelji v naravi“. Skozi ves mesec so se otroci zbirali v Našem domu, kjer smo se Mariji Pomagaj priporočili za srečno pot ter za lep in doživet skupni potek dneva na koloniji. Po polurni vožnji, med katero smo peli in se kratkočasili ob raznih igrah in razgovorih, smo se pripeljali na letovišče „Naša domačija“.

Tam smo se zbrali in skupaj zapeli že skoraj vsem znano himno: „Kolonija se prične, prijatelji v naravi je ime...“ Sledila je razporeditev otrok po starosti v tri skupine: najmlajši - mucki (3 in 4 leta) so se lušno imeli z go. Moniko Zupanc Filipič in pomočnico Aniko Urbančič; srednje starosti - pume (5 in 6 let) ter panterji (7 in 8 let) je vodila ga. Marija Zupanc Urbančič s pomočjo Uršule Urbančič; najstarejši - leopardi (9 in 10 let) ter tigri (11, 12, 13 in 14) pa so igrali, plavalni in tekmovali pod vodstvom glavnega voditelja kolonije prof. Jureta Urbančiča, pomagala sta mu Andrej Vombergar in Niko Puntar.

Skupine so starostni dobi primerno igrane na nogometnem ali odbojškem igrišču, po nivojih plavale v bazenu, tekmovali.

Najstarejši so zelo radi sodelovali z najmlajšimi. Pred prihodom sv. Treh kraljev so jim pomagali izdelovati figure kraljev iz lepenk, spet drugič so zanje pripravili in vodili srečelov - kermesse z raznimi igrami: počki balončke, ribolov, kegljanje, podri pločevinke, zamaški v kupico, nogomet. Ko smo se ob priliki taborjenja porazdelili v štiri skupine (modri, rdeči, oranžni in beli) so skupno, veliki in majhni, tekmovali in si med seboj pomagali ter sestavili skupinsko himno, v igri iskali zaklad in potem tudi skupaj nastopili na zaključni prireditvi.

Ob koncu meseca, po večdnevih srečanjih, smo za slovo pripravili „Veseli-co v vodi“ na kateri so otroci staršem pokazali svoje spretnosti: skakanje, lebdenje, plavanje, najmlajši pa potapljanje v vodi in čofotanje. Zelo srečni so bili otroci, ko so jim starši v pohvalo zaploskali in jih tako spodbujali, da se še naprej potrudijo in dosežejo nove spretnosti.

Že preoblečeni, smo se nato zbrali pred hišo, ki nam je služila za sceno skupaj s šotorom, ki je opremil prostor za nastop. V petju in rajanju smo prikazali potek kolonije od začetne himne, preko „Kili-kili“ pesem indijančkov za lepo vreme, „Družina žab“ v uprizoritvi najmlajših pa mimo „Primitivni človek“ do „Mesu- mesu“ ter „lepo“ in „Jaz plešem bugi, bugi“.

Kolonije so se udeležili otroci iz raznih okrajev, ki obiskujejo slovenske šole in

Zaključna pesem kolonije „Prijatelji v naravi 2011“

Kako lepo je biti skupaj, ja!
To je res lepo prijatelji, kot prijatelji!

Ti veš, da biti skupaj je pomembno, saj to sam veš prijatelji, prijatelji v naravi!

Kako čudovito smo se imeli odprli srce drugim kako radi smo prihajali jih spoznali in se veselili uživali v naravi in jo malo bolj spoznali!

Športe, skoke in ples se naučili se jih naučili kot pravi prijatelji. Plavali, peli in tudi taborili na naši domačiji Bogu in Mariji hvala za ves ta dar.

Mi smo mucki, mi pa pume prijatelji, prijatelji smo mi. Mi smo panterji, mi pa leopardi prijatelji, prijatelji smo mi. Mi smo tigri, mi pa levi vsi skupaj smo ena velika družina, ki rada govori vse po slovensko se rada zabava in uživa vse kar dobi-va!

Športe, skoke in ples se naučili, se jih naučili kot pravi prijatelji. Plavali, peli in tudi taborili na naši domačiji Bogu in Mariji hvala za ves ta dar.

Besedilo: Jure Urbančič
(Melodija Joao Vinicius „Me lllora, me liga“)

tečaje iz Pristave, San Martina, Slomškovega doma in San Justa. Vseh skupaj je bilo 75 otrok.

Lepo poletje smo skupaj preživeli, ko se bomo skozi leto srečevali bomo na skupne dni, obujali vesele spomine!

Jure in Marija

JED IN ZDRAVJE

Hren - jejte ga tudi po veliki noči

Hren je tradicionalen sestavni del velikonočnega žegna. Za vse tiste, ki so navdušeni nad hrenom, pa smo na internetu izbrskali lep in koristen zapis, ki vsebuje tudi nekaj receptov za malice. Jejte ga torej redno, in ne samo v velikonočnem času.

HREN: ANTIBIOTIK IZ NARAVE

Pogosteje se velja spomniti na hren, staro naravno zdravilno sredstvo. Njegovo gorčično olje ima veliko antibiotično moč; antibiotična učinkovina preide v kri že v dvanajstniku, zato ne prizadene zdrave črevesne flore, kot storijo antibiotiki. Tako hren onemogoča razmnoževanje patogenih bakterij in virusov, medtem ko jih antibiotiki neposredno uničujejo, zaradi česar v telesu nastaja veliko sluzi. Ob prehladnih boleznih hren uživamo kurativno v manjših količinah, vsak dan, da zmanjšamo čezmerno nastajanje sluzi v dihalnih poteh. Če inhaliramo hlape sveže naribanega hrena, nam začne iz nosu kapljati, ker učinkovine tako rekoč takoj razredčijo sluz, zaradi česar se nosna votlina in sinusi lažje očistijo.

HREN DELUJE TUDI PROTI VIRUSOM

Jeseni, ko hren potegnemo iz zemlje, je biološko najmočnejši. Takrat ima največjo antibiotično moč pa tudi največjo vsebnost vitamina C (celo več kot kivi in pomaranče). Če hren uživamo v preventivne namene, ga dodajamo po trenutnem navdihu običajnim jedem, vendar ga vedno sveže naribajmo, saj je le takšen hren biološko učinkovit in hkrati aromatičen. S hrenom lahko lajšajo izkašljevanje kadilci, ki jih pesti kronični bronhitis. Preprečujemo ali zdravimo pa tudi infekcije sečil.

NAKUP IN PRIPRAVA HRENA

Ob nakupu pazimo, da je korenika hrena čvrsta in

neizsušena, zato ga raje uživamo jeseni, ko je svež in ima največjo antibiotično moč in tudi največ vitamina C. Zdravilne antibiotične snovi hrena hitro izhlapijo, če je korenika izpostavljena izsuševanju in višjim temperaturam, zato jo vedno hranimo tesno zavito na hladnem in temnem. Hren je v dietetiki dragocen tudi kot nadomestek soli (denimo če se ji moramo izogibati zaradi visokega krvnega tlaka).

RECEPTI S HRENOM

Z limono: 20 g hrenove korenike, sok polovice limone. Hren naribamo na strgalniku in pokapamo z limono.

Z jabolkom in korenčkom: 20 g hrenove korenike, eno jabolko ali dve, sok polovice limone, večji korenček, 3 orehe, nekaj vejic svežega peteršilja. Korenček operemo, olupimo in ga naribamo na strgalniku. Olupimo in naribamo še hren in oprano jabolko. Vse troje stresemo v skledo in pokapamo z limoninim sokom. Dodamo še grobo sesekljana orehova jedra in sesekljan peteršilj.

Presna cvetača: 20 g hrenove korenike, zeliščno sol, cvetačo, pol zravnane žličke kumine v prahu. Cvetačo operemo v vroči vodi in razdelimo na drobne cvetove. Stresemo jih v skledo. Dodamo sveže nastrgan hren, zeliščno sol ter kumino.

Namaz s sončnicami in sezamom: 20 g hrenove korenike, 6 žlic sončničnih semen, 2 žlici neoluščenega sezama, žlico hladno iztisnjenega olivnega olja, morsko sol. Sončnice, sezam in nastrgan hren gladko zmeljemo v mešalniku z olivnim oljem in zeliščno soljo. Namaz lahko uporabimo tudi za biološko obogatitev kuhanih zelenjavnih jedi, ne samo na kruhu.

KAJ JE HREN?

Hren je kak meter visoka trajnica s krepkimi listi in dolgo, čvrsto, debelo korenino. Ima tri vrste listov: spodaj so veliki, podolgovati na dolgih pecljih. Sledijo listi s krajšimi peclji, na zgornjem delu pa dolgi

suličasti listi. Socvetja sestojijo iz majhnih, belih cvetov. Hrena se je težko znebiti, ker ima globoko korenino, iz katere požene nova mladika. Zato rezanje ne pomaga. Del korenine največkrat ostane v zemlji. Korenina je belo rumena, znotraj pa samo bela. Ima izjemno pekoč in dražeč okus in vonj, ki naribana izzoveta solze.

GOJENJE HRENA

Hren je divja rastlina, raste povsod po Evropi in Ameriki, pravzaprav je plevel, ki se ga je nemogoče znebiti. Razmnožujemo ga z delitvijo korenine. Hrena ni težko saditi. Korenino vkopljemo jeseni ali zgodaj spomladi v pognojeno zemljo. Raste tudi divje na opuščeni njivah.

UPORABA HRENA

Prodorni vonj in pekoč, oster okus nastaneta šele ko hren naribamo ali narežemo. Nedotaknjen koren je brez vonja. Najmočnejši je nariban, običajno njegov oster okus omilimo s kakšnim dodatkom, kot na primer z jabolki, smetano ipd. Omake s hrenom so hladne ali le rahlo segrete, saj mu vročina vzame ostrino. Koren hrena je lahko precej dolg, vendar ni cel uporaben. Tanjši izrastke odstranimo in ostrgamo umazanijo - pa ga še zmeraj ostane več kot ga enkrat lahko porabimo. Naribanega ne moremo shraniti, ker na zraku potemni, izgubi ostrino in zagreni. Poleg korena lahko s pridom uporabimo tudi mlade spomladanske liste, ki imajo blažji okus. Dodajamo jih solatam. Prekuhana mlada stebela so tudi menda prav okusna.

ZGODOVINA HRENA

Hren so poznali že stari Egipčani, okoli 1500 p.n.š., najdemo ga tudi na stenski sliki v Pompejih - vendar le kot zdravilno rastlino. Stari Grki so ga uporabljali za masažo križa, med renesanso pa se je razširil po Evropi za rabo v kuhinji, najprej v srednji Evropi od tod pa na sever in zahod. Staro francosko ime: „moutarde des Allemands“ kaže na to, da so ga dobili od Nemcev. Konec 17. stoletja ga zasledimo v Veliki Britaniji, kjer je spremljal govedino in ostrige - jedli pa so ga le na kmetijah. V Ameriko so ga prinesli priseljenci iz Evrope.

Vesele praznike želi vsem rojakom

DR. ANDREJ FINK

ODVETNIK - URADNI PREVAJALEC ZA SLOVENSKE JEZIK
PRAVNO POSVETOVANJE ZADEV V SLOVENIJI - PREVODI

Larrea 929 - PB "A" - Tel.: 4961-2163 - C1117ABC Capital Federal
Ponedeljek, sreda in četrtek od 15. do 20. ure

Vaša najboljša izbira za nakup ali prodajo nepremičnin!

ORGANIZACION ESLOVENA

Želi vsem svojim odjemalcem blagoslovljeno Veliko noč

H. Yrigoyen 2946 - (1754) San Justo - Tel.: 4651-5885

